

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 18 marca 2008 r.

DOLiS/DEC-184/08

dot. DOLiS-440-191/07

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, art. 22 w zw. z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) oraz art. 44i ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani X na odmowę udostępnienia jej przez Komendanta Wojewódzkiego Policji oraz przez Wójta Gminy, danych osobowych Pana X, w zakresie obejmującym adres jego zamieszkania,

- 1) nakazuję Komendantowi Wojewódzkiemu Policji, udostępnienie Pani Y, adresu zamieszkania Pana X**
- 2) w pozostałym zakresie umarzam postępowanie.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani Y, zwanej dalej również Skarżącą, na odmowę udostępnienia jej przez Komendanta Wojewódzkiego Policji,

, zwanego dalej również Komendantem, oraz przez Wójta Gminy, zwanego dalej również Wójtem, danych osobowych Pana X – funkcjonariusza Policji, zatrudnionego w Komendzie Wojewódzkiej Policji, w zakresie obejmującym jego adres zamieszkania (adres do korespondencji).

Z treści przedmiotowej skargi oraz dołączonych do niej załączników wynika, że pismem z dnia 8 września 2007 r. Skarżąca wniosła do Sądu Okręgowego Wydziału Cywilnego, „pozew o usunięcie skutków dokonanego naruszenia dóbr osobistych i zapłatę zadośćuczynienia” przeciwko Panu X- zindywidualizowanemu poprzez wskazanie miejsca jego pracy – tj. Komendy Miejskiej Policji, (kopia pozwu w aktach sprawy). Pismem z dnia 5 października 2007 r. (sygn. akt: I C .../07) Sąd Okręgowy wezwał Skarżącą

do usunięcia braków formalnych ww. pisma procesowego m. in. poprzez cyt. „(...) wskazanie w terminie 7 dni adresu zamieszkania pozwanego (...)” (kopia wezwania w aktach sprawy).

Wobec powyższego, w dniu 2 listopada 2007 r. Skarżąca zwróciła się do Komendanta z wnioskiem o udostępnienie „(...) danych Funkcjonariusza Policji X ze zbioru danych osobowych Komendy Wojewódzkiej Policji (...)” w zakresie obejmującym „(...) adres zamieszkania (do korespondencji) (...)”. Skarżąca uzasadniła przedmiotowy wniosek powołując się na opisane wyżej wezwanie Sądu Okręgowego z dnia 5 października 2007 r. (sygn. akt: I C .../07) i dołączając je do swego wniosku (kopia wniosku o udostępnienie danych w aktach sprawy). W odpowiedzi na ww. wniosek, w piśmie z dnia 6 listopada 2007 r. (znak: K-ZF-.../07) Komendant poinformował Skarżącą, iż cyt.: „(...) Komenda Wojewódzka Policji nie jest administratorem danych osobowych. Żądane informacje może Pani uzyskać w Biurze Ewidencji Ludności” (kopia pisma w aktach sprawy).

W tej sytuacji, pismem z dnia 20 listopada 2007 r. Skarżąca zwróciła się do Urzędu Gminy Niemce z wnioskiem o udostępnienie jej „(...) danych X (Funkcjonariusza Policji, zatrudnionego w Komendzie Wojewódzkiej Policji) zamieszkałego (...)” w zakresie obejmującym „(...) adres zamieszkania (do korespondencji) X (...)” i uzasadniła przedmiotowy wniosek w sposób analogiczny do tego, w jaki uczyniła to wobec Komendanta (kopia wniosku w aktach sprawy). Także w tym przypadku Skarżąca załączyła do swego wniosku kopię wezwania Sądu Okręgowego z dnia 5 października 2007 r. (sygn. akt: I C .../07), a ponadto kopię pisma Komendanta z dnia 6 listopada 2007 r.

Jak wskazała Pani Y w treści swej skargi do Generalnego Inspektora, w trakcie rozmowy telefonicznej przeprowadzonej z pracownikiem Urzędu Gminy w dniu 27 listopada 2007 r. została poinformowana, że warunkiem udostępnienia jej wnioskowanych danych osobowych Pana X jest wyrażenie przez niego zgody na powyższe. Skarżąca podkreśliła, że: „(...) Wnioski w obu przypadkach zostały złożone do administratora danych w formie pisemnej, umotywowane, ze wskazaniem zakresu i przeznaczenia przetwarzania danych oraz w sposób wiarygodny uzasadniają potrzebę ich udostępnienia. Udostępnienie danych o które się zwracam do wykorzystania w postępowaniu sądowym nie naruszy praw i wolności osoby, której dane te dotyczą, a mnie pozwolą zrealizować konstytucyjnie przysługujące prawo do dochodzenia swoich praw w drodze procesu sądowego (...)”.

W tej sytuacji Skarżąca zwróciła się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o cyt.: „(...) podjęcie (...) działań zmierzających do nakazania jednemu z wymienionych administratorów udostępnienia danych osobowych Funkcjonariusza Policji Pana X w celu przedłożenia tych danych Sądowi Okręgowemu”.

Wraz z pismem z dnia 6 stycznia 2008 r. Skarżąca nadesłała do Biura Generalnego Inspektora dodatkowe dowody w przedmiotowej sprawie – w tym kopię decyzji Wójta z dnia 7 grudnia 2007 r. (znak: DEL ...-1/07) o odmowie udostępnienia jej wnioskowanych danych osobowych Pana X.

W celu ustalenia okoliczności faktycznych przedmiotowej sprawy i weryfikacji zasadności zarzutów Skarżącej Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie wyjaśniające. W toku ww. postępowania organ odebrał pisemne wyjaśnienia i stosowne dowody na ich poparcie zarówno od Komendanta, jak i Wójta.

W piśmie z dnia 8 stycznia 2008 r. (znak: DEL ...-1/07) Wójt potwierdził, iż w dniu 21 listopada 2007 r. do Urzędu Gminy wpłynął wniosek Skarżącej z dnia 20 listopada 2007 r. o udostępnienie informacji w zakresie adresu Pana X, wraz z załącznikami. Przedmiotowy wniosek rozpatrywany był przez Wójta w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993 z późn. zm.). Decyzją z dnia 7 grudnia 2007 r. (znak: DEL 51181-1/07), wydaną na podstawie art. 44i ust. 1 i ust. 5 oraz art. 44h ust. 2 pkt 4 ww. aktu prawnego, Wójt odmówił Skarżącej udostępnienia wnioskowanych danych osobowych Pana X (kopia decyzji w aktach sprawy). Jednocześnie Skarżąca została pouczone o przysługującym jej prawie do wniesienia odwołania od powyższego rozstrzygnięcia do właściwego wojewody.

Treść pisma Komendanta z dnia 11 stycznia 2008 r. (znak: OIN-.../1/08), zwłaszcza zaś dołączonych do niego załączników, potwierdza przedstawione przez Skarżącą okoliczności odmowy udostępnienia jej wnioskowanych danych osobowych Pana X. Informacje zawarte w przedmiotowej korespondencji wskazują zarazem, że Komendant, będący administratorem danych osobowych funkcjonariuszy zatrudnionych w Komendzie Wojewódzkiej Policji, ocenił, iż: „(...) adres zamieszkania funkcjonariusza Policji – X wnioskodawczyni (...) potrzebny jest dla celów toczącego się postępowania sądowego z powództwa cywilnego. Z uwagi na to, że jest to powództwo cywilne nie związane

z wykonywaniem przez policjanta zadań i czynności służbowych, a policjant – X nie wyraził zgody na przetwarzanie jego danych, jako instytucja mieliśmy obawę, iż udostępniając żądane dane naruszymy zapis art. 30 pkt 4 powołanej ustawy {o ochronie danych osobowych} (...)”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył co następuje:

I. Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii odmowy Komendanta udostępnienia Skarżącej żądanych przez nią danych osobowych Pana X wskazać należy, iż zasadność zgłoszonego wniosku o udostępnienie ww. informacji wymaga weryfikacji w świetle art. 29 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą. Stosownie do brzmienia powołanego przepisu, w przypadku udostępniania danych w celach innych niż włączenie do zbioru, administrator danych udostępnia posiadane w zbiorze dane osobowe osobom lub podmiotom uprawnionym do ich otrzymania na mocy przepisów prawa (art. 29 ust. 1 ustawy). Dane osobowe, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1, mogą być także udostępnione w celach innych niż włączenie do zbioru, innym osobom i podmiotom niż wymienione w ust. 1, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą (art. 29 ust. 2 ustawy). Zasadniczym, formalnym warunkiem udostępnienia danych zainteresowanemu, w trybie art. 29 ustawy o ochronie danych osobowych jest złożenie przez niego pisemnego, umotywowanego wniosku, chyba że przepis innej ustawy stanowi inaczej. Wniosek powinien zawierać informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych oraz wskazywać ich zakres i przeznaczenie (art. 29 ust. 3 ustawy). W myśl art. 30 pkt 4 ustawy, administrator danych odmawia ich udostępnienia ze zbioru danych osobowych podmiotom i osobom

innym niż wymienione w art. 29 ust. 1, jeżeli spowodowałyby to istotne naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą, lub innych osób.

W niniejszej sprawie skierowane do Komendanta pismo Pani Y z dnia 2 listopada 2007 r., w ocenie Generalnego Inspektora, w pełni odpowiadało wymogom określonym w powołanym wyżej art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych. Skarżąca podała w nim informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze interesujących ją danych osobowych (poprzez wskazanie imienia i nazwiska Pana X), określiła zakres wnioskowanych danych („adres zamieszkania (adres do korespondencji)”) oraz

ich przeznaczenie (wykorzystanie ich w postępowaniu przed Sądem Okręgowym), natomiast w części wniosku zatytułowanej „Podstawa prawna upoważniająca do pozyskania danych albo wskazanie wiarygodnie uzasadnionej potrzeby posiadania danych (...)” powołała się na załączone do wniosku wezwanie Sądu Okręgowego z dnia 5 października 2007 r. (sygn. akt: I C .../07). Tym samym - w ocenie Generalnego Inspektora - Skarżąca wypełniła formalne wymogi udostępnienia jej powyższych informacji, jak również wiarygodnie uzasadniła potrzebę ich posiadania.

Jednocześnie brak jest podstaw by przyjąć, że udostępnienie Skarżącej żądanych danych osobowych wiązałoby się z naruszeniem praw i wolności tego, kogo dane te dotyczą - tj. Pana X. Z wniosku Skarżącej wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że interesujące ją dane będą wykorzystane na potrzeby postępowania sądowego. Skierowane przez Sąd Okręgowy do Skarżącej wezwanie z dnia 5 października 2007 r. (sygn. akt: I C .../07) do usunięcia braków formalnych jej pisma procesowego potwierdza niezbędność ww. danych osobowych dla wszczęcia postępowania sądowego z powództwa Pani Y przeciwko Panu X o ochronę dóbr osobistych. Oczywiście jest, że pozyskanie (przetwarzanie) danych osobowych w ww. celach –

tj. dla dochodzenia roszczeń Skarżącej wobec Pana X - w każdym przypadku zostanie przez tego ostatniego uznane za sprzeczne z jego interesem. Okoliczność ta – zwłaszcza mając na uwadze prawne gwarancje obrony przed roszczeniami strony przeciwnej – nie świadczy jednak o naruszeniu jego praw i wolności. Przyjęcie przeciwnego stanowiska skutkowałoby bezzasadną ochroną tego, kto mógł dopuścić się bezprawnego naruszenia dóbr osobistych innej osoby przed ewentualną odpowiedzialnością za jego działania (podobne stanowisko wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 października 2007 r.; sygn. akt II SA/Wa 975/07).

Z tych samych względów za bezzasadne uznać należy także stanowisko Komendanta, iż zadośćuczynienie wnioskowi Skarżącej nie było dopuszczalne wobec brzmienia art. 30 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych – tj., że spowodowałyby naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą lub innych osób, tym bardziej zaś, że naruszenie to byłoby istotne. Brak zarazem podstaw do przyjęcia, iż w niniejszej sprawie zaistniała którakolwiek z pozostałych - wymienionych w art. 30 ustawy o ochronie danych osobowych – okoliczności wyłączających udostępnienie danych osobowych w trybie art. 29 ust. 2 ww. ustawy.

W kontekście poczynionych uwag, jedynie na marginesie nadmienić należy, że zdziwienie Generalnego Inspektora wzbudziła treść udzielonej Skarżącej – w odpowiedzi na jej wniosek z dnia 2 listopada 2007 r. – informacji, iż „(...) Komenda Wojewódzka Policji nie jest administratorem danych osobowych (...)”. Podkreślenia wymaga, że ustawa o ochronie danych osobowych definiuje

administratora danych jako organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych (art. 7 pkt 4). Status administratora danych osobowych Pana X przetwarzanych w związku z jego zatrudnieniem w Komendzie Wojewódzkiej Policji przysługuje zatem Komendantowi.

Reasumując, w ocenie Generalnego Inspektora Komendant bezpodstawnie odmówił Skarżącej udostępnienia danych osobowych Pana X, przez co dopuścił się naruszenia art. 29 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Stosownie do brzmienia art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych. Mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy, Generalny Inspektor upoważniony jest – na mocy powołanej regulacji – do nakazania Komendantowi udostępnienia Skarżącej danych osobowych Pana X w zakresie informacji o adresie jego zamieszkania.

Podkreślenia wymaga, że dla skutecznego wytoczenia przez Skarżącą powództwa przeciwko Panu X w związku z naruszeniem jej dóbr osobistych niezbędne jest wniesienie pozwu, który spełniać będzie warunki określone w art. 187 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.). Zgodnie z tym przepisem pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego. Natomiast, w myśl art. 126 § 2 ww. aktu prawnego, gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników oraz przedmiotu sporu, pisma zaś dalsze - sygnaturę akt. Z powyższego wynika zatem, iż niezbędnym elementem pozwu, w tym również o naruszenie dóbr osobistych, jest oznaczenie miejsca zamieszkania osoby, przeciwko której skierowane jest żądanie określone w pozwie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 października 2007 r.; sygn. akt II SA/Wa 975/07). Skarżąca nie może zatem skutecznie zainicjować postępowania sądowego przeciwko Panu X wskazując jedynie adres miejsca jego zatrudnienia. Niezbędność dysponowania przez Skarżącą adresem zamieszkania Pana X dla zainicjowania przeciwko niemu określonego postępowania sądowego nie może budzić wątpliwości w świetle reakcji Sądu Okręgowego na pozew Skarżącej z dnia 8 września 2007 r. – wskazany Sąd ocenił, iż przedmiotowe pismo procesowe jest dotknięte brakami formalnymi i wezwał Skarżącą do ich usunięcia, w szczególności poprzez wskazanie miejsca zamieszkania pozwanego.

II. Odnosząc się z kolei do kwestii odmowy udostępnienia Skarżącej danych osobowych Pana X w zakresie adresu jego zamieszkania przez Wójta wskazania wymaga, iż przesądzające z punktu widzenia rozstrzygnięcia, jakie musi być wydane w niniejszej sprawie w ww. zakresie są regulacje powołanej już wcześniej ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

Z brzmienia art. 44h ust. 1 ww. aktu prawnego wynika, że dane ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych udostępnia się enumeratywnie wymienionym w tym przepisie (pkt 1-5) podmiotom i jedynie pod tym warunkiem, że informacje te są im niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań. Ponadto

dane, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępnione innym osobom i podmiotom – jeżeli uwiarygodnią one interes faktyczny w otrzymaniu danych i za zgodą osób, których dane dotyczą (art. 44h ust. 2 pkt 4 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych). Dane ze zbiorów meldunkowych oraz ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych udostępnia organ gminy (art. 44i ust. 1 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych). Organ rozpatrujący wniosek odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, udostępnienia danych osobowych, jeżeli udostępnienie danych spowodowałoby naruszenie dóbr osobistych osoby, której dane dotyczą, lub innych osób (art. 44i ust. 5 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych).

W rozpatrywanej sprawie Skarżąca kwestionuje prawidłowość rozpatrzenia przez Wójta jej wniosku o udostępnienie określonych danych osobowych Pana X – tj. prawidłowość wydanej przez Wójta – na podstawie art. 44i ust. 1 i 5 oraz art. 44h ust. 2 pkt 4 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych - decyzji administracyjnej z dnia 7 grudnia 2007 r. (znak: DEL 51181-1/07). Decyzja administracyjna wydana przez Wójta nie może jednak być przedmiotem kontroli Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Sposób weryfikacji ww. decyzji został Skarżącej wskazany w zawartym w jej treści pouczeniu – zgodnie z którym „(...) Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Wojewody za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia”. Jak bowiem wynika wprost z brzmienia art. 44i ust. 6 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych, od decyzji odmawiającej udostępnienia danych przysługuje odwołanie, natomiast zgodnie z art. 50 ust. 3 ww. aktu prawnego - organem odwoławczym od orzeczeń wydanych przez organy gminy na podstawie ustawy jest wojewoda.

Mając zatem na uwadze, że uprawnienia i sposób ich realizacji przez stronę niezadowoloną z decyzji wydanej przez Wójta na podstawie przepisów ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych, a dotyczącej kwestii udostępnienia przez ten organ danych osobowych, regulują przepisy odrębne (w stosunku do ustawy o ochronie danych osobowych) – należy stosować te właśnie szczególne regulacje. Powołane przepisy, w związku z art. 18 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych wyłączają zarazem możliwość rozstrzygania niniejszej sprawy (w podanym zakresie) przez Generalnego Inspektora. Jakkolwiek bowiem art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych przewiduje, że w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor, z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem (poprzez sformułowanie nakazu odpowiadającego dyspozycji tego przepisu), to w myśl art. 18 ust. 3 ustawy, gdy przepisy innych ustaw regulują odmiennie wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy tych ustaw.

Słuszność powyższego stanowiska o braku właściwości Generalnego Inspektora w niniejszej sprawie w podanym zakresie potwierdza także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/2000), w uzasadnieniu którego wskazano w szczególności, iż: „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji, czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami (...)”.

Z uwagi na brak właściwości Generalnego Inspektora w niniejszej sprawie – w zakresie w jakim dotyczy ona skargi Pani Y na odmowę udostępnienia jej określonych danych osobowych Pana X przez Wójta - przedmiotowe postępowanie w podanym

zakresie należy umorzyć – na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa. Zgodnie z ww. przepisem, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Brzmienie powołanej regulacji nie pozostawia wątpliwości, iż w razie stwierdzenia bezprzedmiotowości postępowania organ prowadzący to postępowanie obligatoryjnie je umarza. Jednocześnie w literaturze przedmiotu wskazuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” 7 wydanie Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 485). Szeroko uzasadniony powyżej brak kompetencji Generalnego Inspektora do merytorycznego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy w omawianym jej zakresie, nie pozostawia wątpliwości odnośnie bezprzedmiotowości niniejszego postępowania (w tym zakresie).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.